

Staden skakar

Av Natalie H åk 6

Alla tjejerna hör en smäll som låter "kabom". De blir rädda och undrar vad som händer. När Coco hör det starka ljudet står hon och funderar på varför dom två personerna har hennes pappas saker och vad dom gör här. Varför sa inte pappa något om att de skulle vara fler personer som skulle göra uppdraget tänker hon. Hon känner också att hon är lite chockad efter smällen. Emily tänker att det kanske är några som ska vara med och hjälpa henne med alla uppdrag och att det nog kommer att bli roligt. Cora tänker inte på någonting för hon fattar inte vad som händer. Cora behöver lång tid för att uppfatta olika saker. Efter fyra minuter förstår hon att det var ett smäll som orsakade att hon hörde kabom.

Coco Stainer är i skolan för att börja sin sista lektion, det är kaotiskt i klassrummet. Lärarinnan kommer in och skriker med en sträng röst att alla ska sätta sig på sina platser för att lektionen börjar. Coco sätter sig på stolen och börjar lyssna på lärarinnan, Kathy. Kathy har en vit klänning med volang och ett blått skärp. Hon ber var och en att berätta om sig själva. Coco säger att hon är 14 år att hon alltid har haft långt hår och att hon tycker att det passar till hennes bruna ögon. Hon berättar att hon oftast har jeans och tröja eftersom hon tycker att det passar henne eftersom hon är smal och lång. Hon är glad och modig. Hon berättar för sin kompis, som sitter bredvid henne, att hon älskar att vara spion. Fast det får hon egentligen inte säga för det är hemligt.

Cora Wilson ligger i sin säng men är på väg att gå upp. Hon kollar på klockan och ser att den är 8. Hon stiger upp, går och äter frukost och sen klär hon på sig. Hon tittar sig i spegeln, hon har kort blont hår och bruna ögon. Hon är varken kort eller lång. När hon speglar sig funderar hon på vad som passar till hennes korta blonda hår. Hon väljer en rosa tröja, ett par svarta byxor, ett par vita skor och sen sätter hon på sig sin ljusgröna keps. Hon älskar att ha keps för då tycker hon att hon är super cool. Hon går ut genom dörren för att gå till skolan. Hennes första lektion är matte och hon älskar matte men det är ju förstås för att hon är så smart.

Emily Gupta går ut genom dörren, hon är 14 år har långt svart hår som är uppsatt, hon har också bruna ögon och är smal och lång. Hon har en tajt ljus lila kjol och en vit blus. Hon går fort till skolan för att inte missa sin gympa lektion. Hon springer nästan för att hon inte vill komma för sent, även om det är 20 min kvar innan lektionen börjar. Varje morgon på helger går hon upp klockan 7 för att gå till gymmet där hon springer på rullband. Därefter går hon hem, plockar upp sin dator, som hon älskar, och börjar programmera. Hon vill bli en ny Steve Jobs. När hon kommer fram till skolan säger läraren att det inte blir någon gympa eller några andra lektioner och att man får gå hem och njuta av resten av dagen. Sagt och gjort, Emily går hem och plockar upp sina gympa kläder från väskan.

Emily tar upp datorn och kollar om chefen har gett henne ett uppdrag som hon måste göra. Den vita klockan hon har på armen börjar blinka. Hon går till sitt rum och tar sitt halsband och placerar det i mönstret som är ritat på fönsterrutan. I samma stund som halsbandet passar in i mönstret, åker sängen upp så att hon kan gå ner till sitt spionrum. När hon åker ner för den vita rulltrappan som sängen annars döljer händer det saker. Hennes klädombutes program startar, vips byts hennes kläder till svarta jeans och en blå tröja. Chefen står där nere och väntar, hon får två saker av honom. En av sakerna är en flaska med något som verkar vara handsprit och en lins som gör att man kan kopiera saker med ögat när man har den på sig och blinkar. Handspriten visar sig vara en vätska som fräter på saker.

Chefen säger att hon måste till en blomsterförsäljare i stan som vill att det ska regna rosenblad i stället för regn.

När lektionen slutar går Coco hem. På väg hem ser hon en hund som hon brukar se och som för det mesta går omkring ensam. Hon tänker varje gång att hon ska ta med sig hunden hem och döpa den till Lilly. Än så länge har hon inte gjort det, men nästa gång tänker hon, då tar jag med den. Precis när hon går in i hissen ser hon hunden som drar tasserna mot hennes port. Hon trycker genast på stopp och åker ner för att hämta hunden.

Hon tycker mycket om djur och det kan aldrig vara fel att rädda en hund om den behöver hjälp. Hon åker upp med hunden, öppnar dörren och de går båda in. Det första hon gör är att hämta något som hunden kan äta. Hennes pappa Spencer frågar varför hon har med sig en hund. Efter en kort diskussion säger han att dom kan behålla hunden eftersom han vet hur mycket Coco älskar djur. Han säger att det är en blomsterförsäljare i stan som försöker göra så att det inte regnar vatten utan att det regnar rosenblad. Han vill att Coco stoppar blomsterförsäljaren eftersom det behövs riktigt regn.

6 timmar senare. När dagen är slut går Cora hem, men då ringer iPhonen och hennes chef säger att hon har ett spionuppdrag. Hon skyndar sig hem. När hon är hemma går hon in i sitt rum och tar fram sitt halsband som hon fäster mot fönstret och då åker hennes säng upp och den vita rulltrappan går igång. Hon åker ner och hämtar sin klocka så att hon kan prata med chefen. När hon är på väg berättar han vart hon ska ta sig. Väl ute och på vägen ser hon att det är massa bilköer, så bestämmer sig för att ta en annan lite längre väg.

Emily springer till platsen för att komma dit fort. När hon springer på en gata ser hon en massa människor som står i grupp framför sig. De flyttar inte på sig när hon kommer fram. Hon ber en kille som står och pratar med några andra att flytta på sig, men det enda han gör är att han knuffar till henne så hon ramlar. Hon ställer sig upp och förstår att hon måste ta en annan väg för att komma fram. När hon nästan är framme står det en bil som ställer sig framför ett övergångsställe. Det blir genast kö eftersom den står i vägen. Hon undrar för sig själv varför hon har så mycket otur. Hon måste gå mellan bilarna för att komma fram. När hon kommer fram går hon in i ett rum och hör snart ett kabom och blir rädd. Hon ser två personer som håller i chefens saker och blir förvånad och tänker att hon måste se i syne.

När Cora nästan är där står en bil i vägen. Hon frågar om föraren kan flytta på bilen. Han vill inte det och Cora måste ta en annan väg. När hon kommit fram ser hon blomsterförsäljaren. Cora tycker att han ser bekant ut och att han ser snäll ut. Då kommer hon på att hon var i just den här blomsteraffären i går och köpte blommor. Hon förstår inte varför han nu vill att det ska regna rosenblad. När hon närmar sig blomsterförsäljaren ser hon två personer som håller i chefens saker. Och undrar vilka dom är.

- Ok så jag letar rätt på blomsterförsäljaren och ser vad han gör under dagarna är det rätt pappa, frågar Coco?

Han tittar på golvet och ser sina papper där och tar genast upp dem. Coco frågar vad han gör och säger att han har en snygg turkos tröja som passar till de svarta jeansen.

- Inget, säger han. Han fortsätter:

- Gå genast ut på stan och leta rätt på en blomsterförsäljare med en rutig skjorta och vita shorts är du snäll. Det är viktigt för hela staden. När du hittat honom, kommer du förstå vad du ska göra, för att du är bäst.

Hon går ut genom dörren och ser att Lilly vill följa med. Hennes pappa tar henne i famnen och säger att hunden måste stanna hemma, önskar henne lycka till och ger henne en klocka som gör att hon kan prata med honom. Hon får också en spypod som gör att man kan höra vad andra pratar om på långt håll. När hon kommit fram, meddelar hon sin pappa att hon är på plats och att hon ringer om något händer. Hon går in till blomsterförsäljaren och ser två personer som står långt ifrån varandra och dom har sakerna som pappa hade på bordet innan hon gick. I samma stund hör hon ett kabom.

Alla tjejerna hör en smäll som låter "kabom". De blir rädda och undrar vad som händer. När Coco hör det starka ljudet står hon och funderar på varför dom två personerna har hennes pappas saker och vad dom gör här. Varför sa inte pappa något om att de skulle vara fler personer som skulle göra uppdraget tänker hon. Hon känner också att hon är lite chockad efter smällen. Emily tänker att det kanske är några som ska vara med och hjälpa henne med alla uppdrag och att det nog kommer att bli roligt. Cora tänker inte på någonting för hon fattar inte vad som händer. Cora behöver lång tid för att uppfatta olika saker. Efter fyra minuter förstår hon att det var ett smäll som orsakade att hon hörde kabom.

Coco går fram till tjejerna och frågar vad deras chef heter och vad dom letar efter? Emily svarar att hennes chef heter Spencer. Coco säger till dom att det är hennes pappa och frågar Cora om hennes chef också heter Spencer?

- Ja, det gör han svarar Cora.

- Vi struntar i det här nu och stoppar istället blomsterförsäljaren så att det inte händer något igen, säger Emily.

Dom springer till rummet där dom tror blomsterförsäljaren är. Dom springer så fort och snubblar på varandra. Samtidigt hörs en till smäll och dom trillar alla samtidigt på golvet.

- Hur gick det är någon skadad? frågar Emily.
- Vad är det som händer, varför skakar marken, och vad håller blomsterförsäljaren på med? undrar Coco.
- Alla är OK, säger Cora.
- Vi måste stoppa blomsterförsäljaren för annars kan en massa saker gå sönder här i stan, ropar Emily till de andra.
- Å nej, det en man ramlade just, säger Cora dystert med en sorgsen röst. Dom ser alla på blomsterförsäljaren samtidigt och säger: - Vad håller du på med?

- Jag gör så att det regnar rosenblad i några veckor så att alla personer blir kära och tänker på någon. - Men det funkar inte, sååå hela marken skakar, tillägger han. Cora svimmar men efter 1minut hoppar hon upp igen och hon undrar varför hon svimmade.

- Är du ok? frågar Coco, Emily och till och med blomsterförsäljaren. Alla undrar varför blomsterförsäljaren bryr sig?

- Jag gillar inte när folk gör sig illa, svarar han.

- Men det är ju just det du får att hända med dina experiment om att få det att regna rosenblad, säger tjejerna i kör.

- Jag vet och det var fel för jag vill inte att det här skulle hända, snyftar blomsterförsäljaren.

- Det här kommer vi att kunna lösa men vi måste tänka ut vad maskinen gör och se till att det inte händer andra oförutsedda saker, säger Emily. Coco ringer sin pappa och ber honom att komma med en väska med prylar.
- Vad ska vi göra säger nu då, undrar blomsterförsäljaren? Alla tjejer säger i kör att de måste vänta tills pappan kommer med väskan. Det finns ingen avstängningsknapp så vi måste använda verktyg för att ha sönder den. Kabom
- Aaa jag trillar säger Cora!

Nej det gör du inte, jag räddar dig säger Emily.

- Tack säger Cora.

- Åh nej, nu är det bilkö utanför för att det är en bil som har krockat, säger Cora. Alla tittar besviket ut på vägen där en lång bilkö sakta ringlar sig fram. Långt bort hörs sirener från polisbilar och ambulanser.

- Tänk om det har hänt min pappa något, utbrister Coco när en tant ramlar över henne och de faller till golvet båda två.

- Oj, hur gick det? frågar blomsterförsäljaren. Kvinnan undrar med rädsla i rösten över vad som händer när Coco säger att hon inte är skadad. Samtidigt som blomsterförsäljaren uppfattar att kvinnan är oskadd, säger han att det är hans fel. Han berättar att han har tre duktiga snälla spiontjejer som kommer att ordna allt.

- Du vet väl att du skadar allt i stan, säger tanten surt med en förskräcklig grimas.

Då hörs det starka ljudet igen och alla håller för öronen för att skydda dem. Coco undrar vad som gör att hennes pappa inte kommer. Nu håller alla på att bli tokiga av att maskinen låter, skakar och gör så att alla hus och marken skakar.

- Det här är allvarligt, säger Cora.

- Vi måste göra något och det snart innan hela staden brakar ihop, sjukhusen blir överfulla och det blir kaos, säger Coco.

Alla känner att det börjar bli allvar, inte bara spiontjejerna, tanten och blomsterförsäljaren.

- Nu är stadens alla polisbilar, ambulanser och brandkårar samlade och allt är mitt fel, suckar blomsterförsäljaren och börjar att gråta.

- Vi kommer att fixa det här, säger Cora, fast att hon inte ens vet hur de ska få stopp på maskinen. Nu börjar tjejerna bli oroliga, varför är inte Spencer här? Att han kommer med väskan med verktygen är deras enda hopp. Det går inte att ordna utan verktyg, inte att sparka sönder maskinen, inte dra ut någon kontakt, inget.

Emily för plötsligt syn på tanten, som hon trodde hade försvunnit för länge sedan. Emily säger: - Är du fortfarande kvar?

- Ja, ser du inte det flicka lilla?

- Hej säger Spencer, nu är jag här!
- Vad lång tid det tog, säger tanten.
- Vem är tanten? frågar Spencer Emily.
- Tantens som står här har ett namn och hon heter... Du sa aldrig ditt namn, säger Emily till tanten.
- Ska man behöva berätta allt själv här, säger tanten med den suraste röst hon kunde hitta på. Tantens viskar till Emily att hon heter Filippa Surtrice.

Alla andra börjar skratta, eftersom de inte har hört ett sådant namn förut. Det starka ljudet låter igen och får alla att ramla omkull. En polis kommer inrusande och frågar hur det gick.

Alla utom tanten svarar att de var ok.

När de tittar sig omkring ser de kvinnan som verkar att ha gjort sig ordentligt illa.

- Ni måste ta ut henne så att hon får hjälp, säger Emily till polisen. När tanten burits ut på bår, säger Emily att hon tror att det är ett virus i maskinen som gör att maskinen uppför sig konstigt. Blomsterförsäljaren kommer plötsligt på att det finns en knapp att trycka på som rensar bort virus.

- Varför trycker du inte på knappen då, frågar Cora med en bestämd röst?

- För att knappen är borta, säger Emily och funderar på vad som måste göras istället.

Nu kommer alla poliser in, brandmän och ambulansförare och talar om att snart rasar hela staden ihop! De måste få stopp på maskinen nu om det inte ska sluta riktigt illa.

- Vi slår sönder den här maskinen nu, på en gång, säger Cora med bestämd röst. Cora tar initiativet, hämtar en hammare och börjar slå hårt och fort på maskinen. Emily blir sur och avundsjuk eftersom hon ville komma på lösningen. Till slut förstår hon att det viktiga är att få maskinen att sluta, och hjälper Cora. Plötsligt slutar maskinen att skaka och ljudet också.

Staden är räddad! Alla börjar klappa i händerna, hurrar för tjejerna som hjälpte till och skriker att de är hjältar. Tjejerna står och funderar på vad Spencer har att säga till dom, eftersom dom tycker att han borde talat om att dom skulle lösa uppdraget tillsammans.

- Jag är ledsen att jag inte sa något om att ni skulle arbeta ihop, med det var för att jag ville att det skulle vara en överraskning, säger Spencer. Tjejerna säger att dom förlåter honom. De är glada över att ha träffats och ser fram emot nästa äventyr som de kan lösa tillsammans. När kaoset är över går Cora, Coco och Emily hem till Coco för att fira med ett pyjamasparty hela kvällen och ha kul med varandra.